

Albert Wittkampf overleden

In de afgelopen kreeg Eeuwig Schaak het droeve bericht dat oud-lid Albert Wittkampf is overleden. Albert Wittkampf was tot 2010 lid van Eeuwig Schaak. Albert begon rond zijn 70e jaar met schaken en was een zeer trouw clublid tot aan zijn 93e verjaardag. Toen verhuisde hij naar Gouda om wat dichterbij de buurt van zijn kinderen te zijn en was dat uiteraard niet meer te combineren met een lidmaatschap van Eeuwig Schaak. Albert was een pure liefhebber, die het niet uitmaakte of en voor welke competitie een partij meetelde. Liefst speelde hij meerdere partijen op één avond. Ondanks zijn leeftijd speelde Albert altijd met jeugdig elan en zocht altijd de aanval. Door dat “jeugdig elan” speelde hij vaak ook snel, waardoor er vaak foutjes in zijn spel slopen, maar als Albert er eens goed voor ging zitten en hij wel zijn bedenktijd gebruikte had iedereen een zware dobber aan hem. Als er bij activiteiten buiten de club een speler tekort was, was Albert altijd bereid om in te vallen. Zo was zijn eenmalige deelname aan de Roosendaalse “schaakkroegentocht”, waarbij de deelnemers tussen de partijen van café naar café moesten lopen, legendarisch: zijn 20 tot 50 jaar jongere medespelers konden de kwieke Albert amper bijhouden.

Albert Wittkampf overleed op 7 mei 2011, minder dan een maand voordat hij 94 jaar oud zou zijn geworden.

Zoals vorige week beloofd de eindstanden van de interne competitie van Eeuwig Schaak.

Eindstand C-competitie (Top 10):

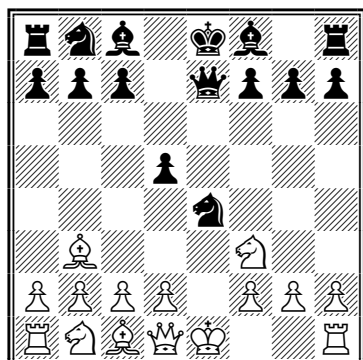
1.	Ad Bruijns	135½
2.	Jan Rijkse	102
3.	Kees van Hogeloon	82½
4.	Toon de Rooij	76
5.	John van Helden	68½
6.	Cees Buurman	64
7.	Wim Soeters	56½
8.	Ger van Aalst	53½
9.	Joost Asselbergs	53
10.	Matti Hurkmans	47

Eindstand clubkampioenschap (Top 10):

1.	Ad Bruijns	330
2.	Kees van Hogeloon	311
3.	John van Helden	236
4.	Jan Rijkse	232½
5.	Toon de Rooij	183½
6.	Cor Lazeroms	167
7.	Cees Buurman	165
8.	Joost Asselbergs	163
9.	Ger van Aalst	162
10.	Wim Soeters	153½

Het clubkampioenschap wordt berekend door de punten van de A-, B- en C-competitie bij elkaar op te tellen. Opmerkelijk is hoe klein na een heel seizoen schaken het verschil in punten is tussen met name de 6e t/m 9e plaats!

Dan nog even terug naar die merkwaardige partij van vorige week tussen John van Helden en Jan Rijkse. De diagramstelling ontstond na 1.e2-e4,e7-e5 2.Pg1-f3, Pg8-f6 3.Lf1-c4,Pf6xe4 4.Pf3xe5,d7-d5 5.Lc4-b3,Dd8-e7 6.Pe5-f3?

Jan Rijkse speelde hier 6...,Pe4-c3+ met damewinst, maar een oplettende lezer (Ab Witkamp) maakte er ons op attent dat er nog een betere zet inzit: 6...,Pe4-g3+! met ondekbaar mat. (7.De2,Dxe2# of 7.Pe5,Dxe5+ 8.De2,Dxe2#). Het is een bekende truc uit het Russisch, waarbij normaal gesproken de looper nog op f1 of, indien met omgedraaide kleuren, op f8 staat en dan geen mat, maar wel damewinst mogelijk is. Nu de looper op b3 verzeild is geraakt, is er dus wel mat mogelijk. De “normale” variant, waarin deze truc gebruikt wordt is 1.e4,e5 2.Pf3,Pf6 3.Pxe5,Pxe4? 4.De2,Pf6?? 5.Pc6+! Dan is zwart dus de pineut. In het boek “Verflixte Fehler” van Anatoli Mazoekevitsj over blunders in de opening staat deze variant op de eerste bladzijde als enige variant zonder vermelding van de spelers, omdat tenslotte hele volksstammen deze fout ooit begaan hebben. Hij beschouwt het kennelijk als een soort “Moeder Aller Openingsblunders”.